

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๗/๒๔๔๕ (สามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๓
วันพฤหัสบดีที่ ๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๔๕
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา

ประธานสภา ฯ : วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๑๒๓ คน เป็นองค์ประชุมแล้ว
ข้าพเจ้าขอเปิดประชุมต่อไป

มีเรื่องที่จะแจ้งให้ประชุมทราบเรื่องหนึ่ง คือ พล. ต. จีระ วิจิตสงคราม คิ
ราราชการ ขอลาตลอดสมัยประชุมนี้ เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือ
ว่าที่ประชุมอนุมัติ

ในวาระต่อไป กระทู้ ๆ ที่ ๑ ของนายพัน สุพรรณสาร เรื่อง เงินเพิ่มพิเศษ
ข้าราชการ

นายพัน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา) : ฉันขอตั้งกระทู้ตามท่านนายก
รัฐมนตรี ก็มีข้อความต่อไปนี้ เวลานี้เครื่องอุปโภคและบริโภคนั้นเกี่ยวแก่การครองชีพ
ได้แพงขึ้นกว่าเดิมหลายเท่าตัว เป็นเหตุให้ข้าราชการขึ้นเงินเดือนต่ำกว่า ๔๐ บาทลง
มา เค็ดรอนเป็นอันมาก จึงขอทราบว่รัฐบาลมีนโยบายจะเพิ่มเงินเดือน อันเป็น
เงินเพิ่มพิเศษให้แก่ข้าราชการที่ได้รับเงินเดือนต่ำกว่า ๔๐ บาทลงมา บ้างหรือไม่
เพราะเหตุใด

นายทวี บุญยเกตุ รัฐมนตรี : ท่านนายกรัฐมนตรีขอให้ตอบแทนดังต่อไปนี้
รัฐบาลเห็นใจข้าราชการในเรื่องที่เครื่องอุปโภคและบริโภคนั้นมีราคาแพงขึ้น ฉะนั้นใน
ปีนี้จึงได้อนุญาตให้มีการปรับปรุงอัตราเงินเดือนกันไว้ทั้ง ๆ ที่ประเทศอยู่ในสถานการณ์
สงคราม อันต้องใช้จ่ายเงินเพื่อการสงครามเป็นจำนวนมาก และรายได้ของแผ่นดินก็
ตกต่ำลงเนื่องจากการค้าขายระหว่างประเทศต้องเลิกไป นอกจากนี้รัฐบาลยังได้หา
ทางควบคุมราคาสินค้าของที่จำเป็นแก่การครองชีพ ให้เหมาะสมแก่ฐานะของประชาชน
ในยามสงครามด้วย อนึ่งเวลานี้รัฐบาลกำลังพิจารณาหาทางช่วยเหลือบรรดาข้าราชการ

ที่มีครอบครัว และมีเงินเดือนน้อย ซึ่งกระทรวงการคลังกำลังสำรวจโดยรีบด่วน เพื่อหาทางช่วยเหลือออกไปแล้ว

นายพัน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา) : ฉันทขอเรียนถามว่า เท้าที่รัฐบาลกำลังหาทางช่วยเหลือนั้นมีหลักการประการใดบ้าง

นายทวี บุญยเกตุ รัฐมนตรี : เท้าที่รัฐบาลหาทางช่วยเหลือขณะนี้ก็มีหลายวิธี คือ วิธี ๑ พยายามบำรุงสมรรถภาพของข้าราชการโดยกำลังสั่งให้กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ สำรวจข้าราชการที่มีเงินเดือนน้อย เพื่อหาทางช่วยเหลือในเรื่อง เครื่องอุปโภคบริโภคในการครองชีพ

นายพัน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา) : เท้าที่ท่านรัฐมนตรีชี้แจงนั้นเห็นจะเป็นทางอ้อมเฉพาะเรื่องเงินเพิ่มพิเศษ ความที่ข้าพเจ้าตั้งกระทู้ถามนี้เป็นทางตรง รัฐบาลมีนโยบายอย่างไร

นายทวี บุญยเกตุ รัฐมนตรี : นั้นกำลังพิจารณาอยู่ และกำลังสำรวจข้าราชการที่มีเงินเดือนต่ำกว่า ๘๐ บาทลงมา

นายพัน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา) : ได้วางเกณฑ์แล้วหรือยังว่าจะเพิ่มเท่าไร และเงินเดือนอัตราค่าภาคไหน

นายทวี บุญยเกตุ รัฐมนตรี : ยังตอบไม่ได้ เพราะว่าจะต้องทราบจำนวนข้าราชการและยอดเงินเสียก่อน

ประธานสภา ฯ : กระทู้ต่อไปของนายภิญโญ อินทวิวัฒน์ เรื่อง การกู้เงินต่างประเทศ

นายภิญโญ อินทวิวัฒน์ (เชียงใหม่) : ฉันทขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ดังต่อไปนี้ คือทราบว่าการคลังได้ตกลงกู้เงินจากรัฐบาลญี่ปุ่น เป็นจำนวนเงิน ๒๐๐ ล้านบาทไปแล้วเมื่อเร็ว ๆ นี้มีความจริงเพียงไร

พล. ต. เกา เพียรเลิศ บริรักษ์วิทยกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : กระทรวงการคลังขอตอบว่าเป็นความจริง รัฐบาลได้ตกลงจะกู้ ๒๐๐ ล้านบาท ไม่ใช่

บุคคลซึ่งแถลงการณ์ของกระทรวงการคลัง ซึ่งออกเมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๘๕ นั้น

นายภิญโญ อินทะวิวัฒน์ (เชียงใหม่) : ฉันทขอเรียนซักถามต่อไปว่า ในการกู้เงินรายนี้ รัฐบาลให้เอาหลักทรัพย์อะไรไปประกันเงินกู้รายนี้

พล.ท. เภา เพียรเลิศ บริภัณฑ์ยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ไม่มีอะไรประกัน

นายภิญโญ อินทะวิวัฒน์ (เชียงใหม่) : ฉันทขอเรียนซักถามต่อไปว่า การกู้เงินรายนี้ รัฐบาลมีนโยบายจะเอามาใช้จ่ายอย่างไร

พล.ท. เภา เพียรเลิศ บริภัณฑ์ยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ตามที่รัฐบาลได้แถลงแล้ว ก็คือว่าการกู้เงินรายนี้เพื่อความมั่นคงของเงินตราของเรา และเพื่อกิจการอื่น ๆ

นายภิญโญ อินทะวิวัฒน์ (เชียงใหม่) : ขอเรียนถามต่อไปอีกว่า เงินกู้รายนี้ รัฐบาลมีนโยบายจะจ่ายเป็นเงินสนับสนุนการค้าหรือจะเป็นชนบทที่ออกใช้ในยามสงคราม

พล.ท. เภา เพียรเลิศ บริภัณฑ์ยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ไม่เกี่ยวข้องกับกันเลย

ประธานสภาฯ : กระทู้ออกไปของนายศิริ บำเพ็ญอยู่ เรื่อง การใช้แหและอวนตาดี

นายศิริ บำเพ็ญอยู่ (ชัยนาท) : ฉันทขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการ ดังต่อไปนี้ แด่เคยมาราชฎการเคยใช้ปลาสร้อยเคี้ยวเออน้ำมัน ใช้แทนน้ำมันเชื้อเพลิงได้ก็ บัดนี้ประเทศอยู่ในภาวะคับขัน น้ำมันเชื้อเพลิงขาดแคลน และมีราคาสูงมาก ทั้งราชฎการจะหาซื้อได้ด้วยความยากลำบาก ขอทราบว่ารัฐบาลจะพยายามให้ใช้แหและอวนตาดีจับปลาสร้อยในฤดูน้ำลด เพื่อเคี้ยวเออน้ำมัน ใช้ค่างน้ำมันเชื้อเพลิงที่ขาดแคลนอยู่ในเวลานี้จะใดหรือไม่

พล.ร.ท. สินธุ์ กมสฺนาวิน ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการ : กระทรวงเกษตรธิการขอตอบว่า ทางกระทรวงเห็นว่ายังไม่สมควรรณรงค์ให้ เพราะการ

ไซ้แหและอวน จะเลือกจับแต่ปลาสวายชนิดเดียวไม่ได้ อาจมีปลาชนิดอื่นติดขึ้นมาด้วย เป็นการทำลายพันธุ์ปลานั้นให้หมดไป

นายศิริ บำเพ็ญอยู่ (ชัยนาท) : ฉันขอซักถามไปว่า ตามกระทู้ตั้งถาม สำหรับไซ้แหและอวนจับปลาสวายในฤดูน้ำลด เพราะตามสภาพลำน้ำทุก ๆ แห่งในฤดูน้ำมีปลาสวายขึ้นไปเป็นแห่ง ๆ นี้เฉพาะสำหรับปลาสวายเท่านั้น ถ้าจะมีพันธุ์ปลาอื่นไปด้วยแล้ว จะวางข้อบังคับเสีย เช่นว่า ให้จับแต่ปลาสวายเมื่อฤดูน้ำลดแล้ว จะจับหรือไม่

พล.ร.ท. สิ้นธุ์ กมลนาวิน ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ : การที่จะให้วางเงื่อนไขนั้น จะเป็นการลำบากแก่การควบคุม ถ้าเราให้อนุญาตไปแล้ว เราจะไปควบคุมได้อย่างไร เขาจับปลาสวายหรือปลาอื่น โดยปกติท่านยอมรับว่าปลาสวายยอมอยู่ริมตลิ่ง นอกจากนั้นการไซ้แหหรืออวนจะไซ้แต่ในการจับปลาสวาย จึงเป็นการลำบาก ตามธรรมชาติราษฎรยอมชอบไซ้สวิงบ้าง ชะนางบ้างเป็นอุปสรรคสำคัญ

ประธานสภาฯ : กระทู้ต่อไปของนายแก้ว สิงหะคเชนทร์ เรื่อง การปักปันเขตแดน

นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ (พิจิตร) : ฉันขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศดังต่อไปนี้ เรื่อง การปักปันเขตแดนทางด้านอินโดจีน ฝรั่งเศสยอมคืนให้แก่ประเทศไทยตามอนุสัญญาสันติภาพระหว่างประเทศไทยกับฝรั่งเศส ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้ให้ความเห็นชอบไปแล้ว แต่เดือนมิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๘๕ นั้น รัฐบาลได้ดำเนินการไปเพียงใดแล้ว

นายวิจิตร วิจิตรวาทการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ : กระทรวงการต่างประเทศขอตอบ ดังต่อไปนี้ กระทู้ของท่านผู้แทนราษฎรจังหวัดพิจิตรนั้น ถ้ามองแต่เรื่องปักปันเขตแดน แต่โดยเหตุที่งานปักปันกับงานรับมอบดินแดนได้ทำคู่กัน จึงจำต้องเรียนชี้แจงถึงเรื่องรับมอบดินแดนไปพร้อมกับเรื่องปักปันด้วย อนุสัญญาสันติภาพกรุงโตเกียวได้กำหนดเส้นเขตแดนชั่วคราวไว้ คำว่าเขตแดนชั่วคราวนั้นหมายความว่า เขตแดนซึ่งเห็นได้ชัดตามแผนที่โดยปราศจากปัญหาว่าต้องตก เป็นของไทย

เขตแดนประเทศนี้ในส่วนที่เป็นทางบก ฝ่ายไทยได้เริ่มรับมอบหมายจากฝรั่งเศส ตั้งแต่วันที่ ๒๗ กรกฎาคม ถึงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๔๔๔ ที่แบ่งเป็นจังหวัดลานช้าง นครจำปาศักดิ์ พิบูลสงคราม และพระตะบอง ต่อมาเมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๔๔๔ ฝ่ายเราได้รับมอบหมาย เกาะคอนต่าง ๆ ในลำแม่น้ำโขง ๗๗ แห่ง ซึ่งได้สถาปกรองเรียบร้อยแล้ว เขตแดนชั่วคราวดังกล่าวข้างต้นนั้น ได้กำหนดโดยระมัตระวังและโทแนใจวาไม่ลวงลำเกินไปกว่าเขตแดนที่เราจะได้จริง ๆ นอกจากนั้นเจ้าหน้าที่ฝ่ายญี่ปุ่น ไทย และฝรั่งเศส ก็มีการประชุมที่ไซ่งอน และทำการสำรวจท้องที่ เพื่อหาแนวเขตแดนที่แท้จริง งานในเรื่องนี้ต้องทำอย่างละเอียดและใช้เวลาหลายเดือน จนกระทั่งถึงวันที่ ๑๑ กรกฎาคมนี้ จึงได้ลงนามในพิธีสารว่าด้วยเขตแดนแน่นอน จากผลของการทำงานโดยละเอียดในชั้นหลังนี้ ไทยได้เกาะคอนในลำแม่น้ำโขงเพิ่มขึ้นอีก ๒๗ แห่ง และได้เนื้อที่ทางบกอีกประมาณ ๑,๒๐๕ ตารางกิโลเมตร รวมเนื้อที่ที่ประเทศไทยได้รับจากอินโดจีนฝรั่งเศสเป็นเนื้อที่ทางบกคิดได้ประมาณ ๒๘, ๒ ๗๔ ตารางกิโลเมตร และเกาะคอนต่าง ๆ ในลำแม่น้ำโขงอีกรวม ๑๔๔ แห่ง เนื้อที่ของเกาะคอนในแม่น้ำโขงนี้ยังไม่สามารถสำรวจบอกปริมาณได้แน่ชัด

นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ (พิจิตร) ฉันทขอประทานชั้วว่าวัดบันทายไสลหรือวัดบันทายศรีอันเป็นโบราณวัตถุสำคัญชิ้นหนึ่ง คู่กับนครวัด และอยู่ห่างจากนครวัดประมาณ ๕๐ กิโลเมตร ตามอนุสัญญาสันติภาพนั้น จะคงตกเป็นของไทยเรา เฉพาะในเรื่องนี้ ฉันทขอทราบไว้ เมื่อทำการปักปันเสร็จแล้ว วัดบันทายศรีหรือวัดบันทายไสลนั้นตกเป็นของไทยเราหรืออย่างไร

นายวิจิตร วิจิตรวาทการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
เรื่องวัดบันทายศรีเป็นอย่างนี้ คือตามคำตกลงในสัญญาที่กรุงโตเกียว เมื่อขีดตามเส้น ๑๕. กราตแล้ว วัดบันทายศรีนั้นตกเป็นของไทยเราแน่ชัดตามแผนที่ แต่ฝ่ายฝรั่งเศสได้เจรจาตกลงกับไทยเรา ณ กรุงโตเกียวว่า วัดบันทายศรีนั้นเป็นของโบราณชั้นงามชิ้นหนึ่ง แต่ว่าฝ่ายฝรั่งเศสใครจะสงวนไว้ ฉะนั้นในที่ประชุมกรุงโตเกียว จึงให้ไทยกับฝรั่งเศสตกลงกันในเรื่องวัดบันทายศรี เมื่อฝรั่งเศสต้องการวัดบันทายศรีไว้จริง ๆ ก็จะต้องหาเนื้อที่แห่งอื่นที่เท่ากันมาชดเชยให้ การเจรจาเรื่องวัดบันทายศรีนี้ก็ไม่มีข้อ

เจริญกันมาช้านาน หลวงฝ่ายฝรั่ง เสด็จถือว่าถ้าเขาเสียวัดนั้นหลายครั้งไปแล้ว เขาจะ
 เสียเกียรติยศอย่างใหญ่หลวง... เพราะฉะนั้นเขาก็พร้อมที่จะแลกกับเนื้อที่ซึ่งถึงแม้จะ
 ใหญ่โตกว่าวัดนั้นหลายครั้งเขาก็พร้อมที่จะแลก ทางกระทรวงการต่างประเทศได้มา
 พิจารณาโดยถี่ถ้วนแล้ว และโดยเฉพาะพูดถึงตัวของตนเองเคยเป็นอธิบดี กรมคือ
 ปากกรมก็ยอมจะรู้คุณค่าของโบราณสถานว่ามีเพียงไร... ได้เรียกเอารายการ วัด
 นั้นหลายครั้งพร้อมทั้งรูปถ่ายละเอียดออกมาตรวจดูแล้วก็เห็นว่า อันที่จริงวัดนั้นหลายครั้งกับ
 ของที่เรามีอยู่แล้วก็ไม่วิเศษไปกว่าของที่มีอยู่แล้วในประเทศไทย กับเห็นว่าพินัยของ
 เราคือกว่าหลายเท่า... จะเปรียบโบราณสถานอีกแห่งซึ่งเราได้มาอันเป็นผลเนื่องจาก
 กรมพิพิธานี้ กล่าวคือ เขาพระวิหารแห่งหนึ่ง ปราสาทหินนครจำปาศักดิ์แห่งหนึ่ง เอา
 มาเทียบกันแล้วก็เห็นว่าทั้งสองแห่งนี้ดีกว่ามาก และมาพิจารณาอีกแห่งหนึ่ง ก็เห็นว่า
 ที่จริงปราสาทหินที่เรามีอยู่เวลานี้ก็ยังไม่เงินนารุงโตเพียงพอ แม้แต่เราจะบำรุง
 ปราสาทหินหรือเขาพระวิหารที่ไคมาใหม่ก็จะต้องใช้เงินไม่น้อยกว่าลานบาท เพราะ
 เหตุนี้กระทรวงการต่างประเทศจึงได้คิดไปในแง่ที่ว่า เพื่อไม่ให้ฝรั่งเสสเจ็บช้ำน้ำใจ
 มากไปอย่างหนึ่ง และเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่เราอีกอย่างหนึ่ง ก็ได้ตกลงแลกเอาที่
 แห่งหนึ่งในสคริงเตรง และเกาะใหญ่ ตรงข้ามสคริงเตรงด้วย เนื้อที่ที่แลกกับโบราณ
 สถานอันนี้เฉพาะเกาะใหญ่ สคริงเตรงมีผู้คนถึง ๔๓๐ ครัวเรือน และดินแดนที่อยู่ตรง
 หน้าสคริงเตรงนั้นเองก็มีคนอยู่อีกหลายร้อยครัวเรือน ถ้าคิดในแง่เศรษฐกิจ และการ
 ปกครองแล้วก็โดยลึกลง และในแง่วิทยาศาสตร์เอง ทางกรมของทหารก็แลเห็นว่า
 เกาะที่ตรงกันข้ามกับสคริงเตรงเป็นที่ปรารถนามาก ฉะนั้นกระทรวงการต่างประเทศ
 จึงได้ยอมแลกที่ ๒ แห่งนี้กับวัดนั้นหลายครั้ง

นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ (พิจิตร) : ฉันขอประทานซักว่า เกาะที่ตรงข้าม
 กับสคริงเตรง ตามที่ท่านรัฐมนตรีกรมการเจ้าเมืองมานั้น เมื่อเทียบคุณค่ากับโบราณวัตถุอัน
 เอลกหักแล้วเมื่อคืนแล้วรู้สึกวาทะแตกต่างกันมาก ในฐานะที่รัฐบาลก็ได้ส่งผู้แทนเขาไป
 เจริญในการเรื่องนี้ แต่เหตุใดรัฐบาลจึงไม่นำปัญหา เรื่องเกาะกงมาเจรจากับ
 ฝรั่งเสสบางเวลา เพราะเกาะกงนั้นราษฎรทั้งหมดที่นั่น อยากจะเขามาอยู่ในฝ่ายเรามากกว่า

นายวิจิตร วิจิตรวาทการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ :
เรื่องเกาะกงนี้ได้นักถึงเหมือนกัน แต่ว่าการเจรจาแลกเปลี่ยนไม่ได้ คุยเหตว่าเส้น
เขตแดนนั้นไม่มีปัญหาถือว่าตายตัวแล้ว แลกกันได้ในตอนเฉพาะที่มีปัญหาเท่านั้นเอง และ
อีกประการหนึ่งถึงแม้ว่าจะทำความพยายามอย่างไรก็ดี ทุก ๆ ทานคงเห็นว่าการที่จะ
แลกกับเกาะกงนั้นไม่สำเร็จแน่ เพราะเหตุว่าเกาะกงนั้นเป็นที่สำคัญ ของฝรั่งเศสอยู่มาก
และเนื้อที่เกาะกงนั้นเอามาแลกกันไม่ได้ เหตุว่าเป็นเขตแดนที่ตายตัว

ประธานสภา ฯ : กระทู้อไปของนายพลตรี พิน อมรวิสัยสรเดช เรื่องให้
ราษฎรใช้พันธุ์ข้าวที่ดีโดยทั่วกัน

พล.ต. พิน อมรวิสัยสรเดช (ลำปาง) : ขอตังกระทูตามรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงเกษตรราธิการว่า ตามที่รัฐบาลโฆษณาชักชวนให้ราษฎรใช้พันธุ์ข้าวปลูกที่ดี
โดยวิธีให้นำข้าวมาแลกเปลี่ยนหรือแจกพันธุ์ข้าวปลูกที่ดีไปให้ นั้น รัฐบาลมีกำหนด
เวลาความสำเร็จไวว่า ในภายหน้าราษฎรจะมีพันธุ์ข้าวปลูกที่ดี และเลิกใช้พันธุ์ข้าว
ปลูกที่เลวได้ทั่วประเทศในเวลาต่อไปอีกเท่าใดมี

พล.ร.ท. สินธุ กมลนาวัน ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราธิการ :
กระทรวงเกษตรราธิการขอตอบดังนี้ ทางกรมไม่ได้กำหนดเวลาไว้ ทั้งนี้เพราะความ
สำเร็จในเรื่องนี้มีส่วนสัมพันธ์กับการศึกษาของชาวนา

พล.ต. พิน อมรวิสัยสรเดช (ลำปาง) : ฉันทขอซักว่าในการที่จะใช้พันธุ์ข้าว
ที่คั้นจะมีกฎหมายห้ามใช้พันธุ์ข้าวที่เลวหรือไม่ และจะทำอย่างไร จึงจะทำให้ราษฎร
ได้ใช้พันธุ์ข้าวที่ดีทั่วกันโดยรวดเร็วยิ่งขึ้น

พล.ร.ท. สินธุ กมลนาวัน ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราธิการ :
ปัญหาที่คล้ายกับที่ท่านตั้งกระทูตามนั้นเอง คือว่าท่านต้องการจะให้เผยแพร่พันธุ์
ทั่วไปทุกหนทุกแห่งก็จำเป็นที่จะต้องให้ราษฎรได้เข้าใจความมุ่งหมายของรัฐบาล เวลา
นี้ทางการก็ได้พยายามออกไปชักชวนแนะนำอยู่แล้ว หากแต่ราษฎรเหล่านั้นไม่พยายาม
ปฏิบัติตาม เรามีพระราชบัญญัติบำรุงพืชอยู่เหมือนกัน แต่ยังไม่บังคับใช้ เพราะว่าถ้า
จะบังคับใช้ไปแล้วก็จะเป็นการเดือดร้อนกันมากมาย ที่จริงโดยทั่ว ๆ ไปแล้ว ทาง

กระทรวงเกษตรธิการก็มีนโยบายที่จะสนับสนุนและนี่กว่าในโครงการใหม่ก็พยายามจะ
เร่งให้เร็วกว่านี้ ถ้าหากว่าเรามีกำลังคนและกำลังเงินพอ

ประธานสภา ฯ วัตถุประสงค์ของนายพลตรี พิน อมรวิสัยสรเดช เรื่อง
นโยบายให้ราษฎร เลิกสูบบุหรี่

พล. ต. พิน อมรวิสัยสรเดช (ลำปาง) . ขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการคลังดังต่อไปนี้ ๑. ควบคุมการโคกพยายามฟื้นฟูและส่งเสริมวัฒนธรรมของ
ประชาชนชาวไทยขึ้นอย่างมากหลายอย่างกลับหันมามือเป็นหลังมือ แต่ประชาชนชาวไทย
ยังประพฤติตนเป็นผู้คิดเงินซึ่งไม่เป็นทางที่สมควรวัฒนธรรมและสุขภาพอนามัย ฉะนั้น
ขอทราบว่ารัฐบาลมีนโยบายที่จะให้ชาวไทยเลิกการสูบบุหรี่ในเวลาต่อไป ได้ประการใด
บ้าง

พล. ต. เกา เพียรเลิศ บริษัทวิทยุทศกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง .
กระทรวงการคลังขอตอบว่า เรื่องนโยบายเลิกสูบบุหรี่นี้ กระทรวงการคลังได้เคยตอบกระ
ตุถามที่ ๕๘/๒๔๔๓ ของผู้แทนราษฎรจังหวัดพิจิตรในสภา ฯ นี้ครั้งหนึ่งแล้วว่า เรื่อง
ป้องกันคนไทยมิให้ตกเป็นทาสของฝิ่นเพิ่มจำนวนขึ้นอีกนี้ รัฐบาลมีนโยบายที่จะป้องกัน
ซึ่งในขณะนี้กำลังพิจารณาแก้ไขพระราชบัญญัติฝิ่นอยู่ ตามพระราชบัญญัติที่กล่าวถึงแก้ไข
ใหม่ คนไทยที่คิดเงินจะทองขึ้นทะเบียนคนเสพยา คนใดไม่ขึ้นทะเบียนจะเข้าสูบบุหรี่ใน
สถานที่สูบไม่ได้ และเมื่อสิ้นกำหนดการรับขึ้นทะเบียนแล้ว จะไม่รับคนไทยให้ขึ้น
ทะเบียนอีกต่อไป

พล. ต. พิน อมรวิสัยสรเดช (ลำปาง) . อยากทราบว่าในเวลานี้คนไทยเลิก
สูบบุหรี่มากขึ้นหรือน้อยลงกว่าแต่ก่อน

พล. ต. เกา เพียรเลิศ บริษัทวิทยุทศกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง .
เราได้เคยสำรวจครั้งหนึ่งแล้ว ประมาณ ๓๐ เปอร์เซ็นต์

ประธานสภา ฯ . หนควาระกระทู้ ๑๒๒ ไปขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
เงินช่วยชาติในภาวะคับขัน (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งคณะกรรมการ
พิจารณาเสร็จแล้ว เพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ของข้อเชิญคณะกรรมการเข้า

ประจำที่ ขอให้เลขาธิการอ่าน

เลขาธิการสภา ฯ : ร่างพระราชบัญญัติเงินช่วยชาติในภาวะคับขัน (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๕ คำปรารภ มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๘ ทวิ มาตรา ๙

นายผล แสนสระคี (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้ายกมือแล้ว แต่ท่านประธานไม่เห็น เพราะฉะนั้นอยากจะขอความกรุณาพูดสักเล็กน้อย คือการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๒ นั้น เราไม่ได้รับแจกตัวร่างและบันทึกรายงานการประชุมของคณะกรรมการทั้งนี้เนื่องจากการประหยักระดาษ และในร่างพระราชบัญญัตินี้เองทางคณะกรรมการได้แก้ไข ซึ่งการแก้ไขนั้นทางสภานี้ก็ยังไม่ทราบ เพราะว่าไม่ได้รับแจกบันทึกรายงานการประชุมของคณะกรรมการ เพราะฉะนั้นจึงอยากจะขอให้ทางคณะกรรมการได้โปรดชี้แจงในการแก้ไขร่างพระราชบัญญัติซึ่งได้แก้ไขไปจากร่างเดิมของรัฐบาลนั้นสักเล็กน้อยว่า การแก้ไขเช่นนั้นมีความมุ่งหมายประการใด

ประธานสภา ฯ : ไม่ใช่ท่านถามมาตราไหน ที่จริงร่างพระราชบัญญัตินี้ได้พิมพ์และวางไว้ให้ท่านสมาชิกดูแล้ว ๓ วันก่อนวันประชุม และเห็นว่าไม่เ็นร่างสำคัญอะไรนัก เพราะเหตุว่าเวลานี้เป็นเวลาชดสนเรื่องกระดาษ

นายผล แสนสระคี (ขอนแก่น) : โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรา ๘ ทวิ ซึ่งคณะกรรมการได้แก้ไขและยกร่างใหม่ทั้งหมดนั้น ข้าพเจ้าขอทราบเหตุผลที่คณะกรรมการแก้ไขให้ผิดไปจากร่างเดิมของรัฐบาลนั้นด้วย

ม.จ. วิมวาทิตย์ ระพีพัฒน์ (ประธานกรรมการ) : ฉันขอประทานชี้แจงดังนี้ คือมาตรา ๘ ทวิ ไม่ได้แก้ไข มีมาตรา ๙ เพิ่มเติมขึ้นมา ที่ได้แก่มานี้ก็เพราะเหตุว่าเพิ่งได้ทราบว่าชาวต่างประเทศเขามาจำหน่ายในประเทศไทยบางแห่ง และเพื่อการควบคุมการเก็บเงินช่วยชาติให้รัดกุมขึ้น จึงจำเป็นต้องให้มาเสียเงินช่วยชาติเสีย สำหรับชาวที่นำเข้ามาจากต่างประเทศนั้น และเพื่อให้ฐานะในการค้าของพ่อค้าในประเทศไทยไม่ต้องเสียเปรียบพ่อค้าที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ ด้วยเหตุนี้เองคณะกรรมการจึงได้แก้ไขด้วยเห็นว่าดีขึ้นและเป็นธรรมมากขึ้น

ประธานสภา ฯ . เมื่อไม่มีผู้ใดเสนอความเห็น ขอให้ประชุมวินิจฉัย ใน
วาระที่ ๑ . ผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติแก้ไขนี้ควรจะออกใช้เป็นกฎหมายได้ ขอให้
โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภา ฯ . เป็นอันว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ ออกประกาศใช้เป็นกฎหมาย
ได้

ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติบำรุงวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับ
ที่ ๑) พุทธศักราช ๒๔๘๕ ของรัฐบาล

หลักการประกอบร่างพระราชบัญญัติข้าราชการบำนาญ
(ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๕๔๕

เพื่อให้กระทรวงศึกษาธิการได้มีส่วนรักษาการตามพระราชบัญญัติข้าราชการ
บำนาญแห่งชาติ

เหตุผล

เนื่องด้วยการบำนาญข้าราชการ มีขอบเขตการงานเกี่ยวเนื่องถึงอำนาจ
หน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการด้วย จึงเป็นการสมควรให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ศึกษาธิการ รักษาการตามกฎหมายว่าด้วยการนี้ ร่วมกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
สาธารณสุข และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ร่างพระราชบัญญัติบำรุงวัฒนธรรมแห่งชาติ
(ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๕

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการบำรุง
วัฒนธรรมแห่งชาติ

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติบำรุงวัฒนธรรมแห่ง
ชาติ (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้น
ไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติบำรุงวัฒนธรรม-
แห่งชาติ พุทธศักราช ๒๔๘๓ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติ
บำรุงวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รักษาการตามพระราช
บัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้"

.....
.....

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : รัฐบาล
ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติบำรุงวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๕
แต่ก่อนที่จะเสนอหลักการและเหตุผลนั้น ขอโคแกในมาตรา ๔. บรรดาคหายุขอให
เติมคำอา "โค" ระหว่างคำว่า "เมื่อ" และ "ประกาศ" ของอ่านโคความวา
"เมื่อโคประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้บังคับโค"ที่รัฐบาขอเสนอร่างพระราช
บัญญัติบำรุงวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๕ นั้นก็เพื่อใหกระทรวง
ศึกษาธิการโคมีส่วนรักษาการตามพระราชบัญญัติบำรุงวัฒนธรรมแห่งชาติ มีเหตุผลวา
เนื่องคหายุการบำรุงวัฒนธรรมแห่งชาติ มีขอบเขตการงานเกี่ยวเนื่องถึงอ่านจของ
กระทรวงศึกษาธิการคหายุ จึงเป็นการสมควรให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
รักษาการตามกฎหมายาคหายุการนี้ร่วมกับ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขและ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ (แม่ฮ่องสอน) : ที่จริงร่างพระราชบัญญัตินี้ก็ไม่มี
อะไร เพียงแต่จะให้อ่านาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการอีกคหายุหนึ่ง เป็นผู้
รักษาการให้เป็นไปคหายุตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่เรื่องวัฒนธรรมนี้เป็นเรื่องใหญ่ เป็น
เรื่องโคโดยเฉพาอย่างยิ่งในเวลานี้บว่ายังอยู่ คือยังเอาอะไรแนโคได้ และ
ราษฎรก็ดูเหมือนไม่ทราบเป็นส่วนมาก โคโดยเฉพาอย่างยิ่งวัฒนธรรมก็มีการแต่งกาย
ซึ่งเรายังไม่มีอะไรแน สืบสนปนเปกันอยู่ เพราะฉะนั้นการที่จะรับร่างพระราชบัญญัติ
นี้ไป คหายุอยากจะทำถามวา ทางกระทรวงศึกษาธิการมีเรื่องเกี่ยวข้องกับ ทาง
วัฒนธรรมนี้อย่างไรบ้าง อย่างหนึ่ง คหายุต้องการทราบ ทั้งนี้เพื่อให้แนขนอนลงไป ถ้า
หากวาเราไม่ทราบแนขนอนลงไปแล้วที่จะให้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการมี
อ่านาจออกกฎกระทรวงโคกจะเป็นการไววางใจเกินไป ยกตัวอยาง การแต่งกาย
ชั้นแรกเราเห็นวางนง เป็นการคหายุบังคับให้นักเรียนนงนง คหายุมาเห็นวางนงระไปรง
สวคหายุบังคับให้นักเรียนแต่งตัวนงระไปรง พุคโคเฉพาะนักเรียนคหายุหญิงก็เป็นเรื่องโคสืบสน
ยังยังอยู่ เอาอะไรแนโคได้ ถ้าหากวาปลอยไปในระเบียบที่ไม่นานคหายุ เช่นบอกวาแก
ผ้าอาบน้ำคหายุ คหายุก็อาจจะไม่เห็นคหายุช่วย ประเคื้อยนักเรียนก็จะไปแกผ้าอาบน้ำ นอกจาก
นี้ คหายุยังเห็นว่าในเรื่องวัฒนธรรมนี้ คหายุตามร่างพระราชบัญญัติโคกรู้สึกวาปลอยมากเกิน

ไปให้รัฐบาลออกพระราชกฤษฎีกาได้ทุกอย่าง ถ้าปล่อยมากไปแล้ว จะยุ่งยากลำบากไม่น้อย ในเวลานี้เราทราบอยู่แพร่หลายเกี่ยวกับเครื่องแต่งกาย ราษฎรชาวบ้านนอกถึงกับไม่เข้าไปในเมือง เพราะเหตุว่าไม่มีหมวก ไม่มีรองเท้าสวม จะเสียเงินชวยอาประถัมภ์ก็ยากต้องฝากกันไป นี่เป็นตัวอย่าง ถ้ารู้แล้วจะยุ่งสักเพียงไหน นอกจากนั้นรูปการต่าง ๆ ผู้มีอำนาจจะออกพระราชกฤษฎีกาอะไร เป็นวัฒนธรรมนั้น ไม่นั่นเองเลย เพราะถ้าดูแล้วเห็นอย่างนี้ ต่อมาก็เห็นไปอย่างนั้น ทุกอย่างก็เป็นวัฒนธรรมเหมือนกันชอบยกตัวอย่างเกี่ยวกับปาก คือการเคี้ยวหมาก ฉันทน์จำไความีท่านรัฐมนตรีผู้หนึ่งซึ่งเป็นอาจารย์ที่เคารพของฉันทน์ เคยเขียนในหนังสือบอกว่า ตั้งแต่ท่านไปอยู่เมืองนอกหลายปีรู้สึกว่ปากฟัน แคร่ขึ้นมาเมืองไทยเคี้ยวหมากเข้า ท่านรู้สึกว่ฟันท่านทนไม่ปวดครั้นมาสองสามวันนี่เอง ท่านกลัวว่เคี้ยวหมากไม่ดีทำให้ฟันเสีย นี่เราจะเห็นไควว่วัฒนธรรมไม่มีอะไรแน่นอน เว้นแต่จะนึกชอบอย่างไร เพราะฉะนั้นก่อนที่เราจะมอบอำนาจให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการออกกฎกระทรวงได้ เราก็คควรจะได้สอบถามก่อนว่ ทางรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการจะรับอำนาจอันนี้ไป สักแค่ไหนเกี่ยวกับเรื่องอะไร ภายในกรอบของโรงเรียนหรืออย่างอื่นด้วย ฉันทน์อยากทราบเท่านั้น

นายเคื่อน มุมนาค รัฐมนตรี : ตามที่ท่านสมาชิกได้กล่าวขอความเมื่อสักครู่นี้ ในข้อความนั้นเป็นปัญหาซึ่ง เป็นเรื่องกระทรวง เป็นเรื่องเกี่ยวกับอภิปรายในเรื่องวัฒนธรรมบ้าง เรื่องนี้เกินขอบเขตของการ เสนอพระราชบัญญัติซึ่ง เป็นเพียงว่ขอให้กระทรวงศึกษาธิการ เข้ามาเป็นผู้ร่วมรักษาการตามพระราชบัญญัติเท่านั้น เฉพาะที่เกี่ยวกับเหตุผลว่ทำไมให้กระทรวงศึกษาธิการ เข้ามาร่วมด้วยนั้นก็เนื่องจากว่เรื่องวัฒนธรรมนี้ต้องจัดมาตั้งแต่เด็กผู้มีวัยเยาว์ ทางกระทรวงศึกษาธิการก็มีหน้าที่ควบคุมในการศึกษาอบรมเด็ก เพราะฉะนั้นจึงต้องรู้ เห็นในเรื่องการจัดวัฒนธรรมน้อยที่ท่านจะถามตามมาตรา ๕ นี้จะเห็นไควว่กระทรวงศึกษาธิการมีไควมีอำนาจแต่ผู้เดียว เพราะผู้รักษาการมีถึง ๓ กระทรวง เพราะฉะนั้นจะต้องพิจารณาาร่วมกัน การที่กระทรวงศึกษาธิการจะกระทำไปก็อยู่ในขอบเขตพระราชบัญญัติวัฒนธรรมที่ ๒ ซึ่งอยู่ในเวลานี้เท่านั้น

ร.ท. ประจวบ มหาพันธุ์ (อุตร) : ในการที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรม ฉบับที่ ๒ นี้ รู้สึกว่รัฐบาลทำงานบกพร่องมากไป เพราะเหตุว่พระราชบัญญัตินี้ออกมานานแล้ว รัฐมนตรีรักษาการมี ๒ กระทรวง ซึ่งมีรัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข แต่เหตุไหนเล่ากระทรวง
ศึกษาธิการตั้งมาพร้อมกับกระทรวงมหาดไทย เมื่อเสนอมาครั้งแรกไม่ต้องการ
เพราะเหตุใด หรือจะเป็นเพราะรัฐมนตรีคนนั้นเข้ามา ฉันก็ไม่ทราบ ถ้าจะให้ดี จะให้
เป็นนายกรัฐมนตรีรักษาการจะเหมาะกว่ากระมัง

นายเคื่อน บุนนาค รัฐมนตรี : ไม่ใช่เพราะมีรัฐมนตรีศึกษาธิการใหม่ หรือ
มีการเปลี่ยนแปลงแล้วจะใช้เดิมผู้รักษาการลงไป หากแต่เราพิจารณาเรื่องวัฒนธรรม
ในตอนแรกนั้น เราประสงค์จะเอาเฉพาะหน้าแก้ไขสิ่งที่ได้เห็นกัน คือการปฏิบัติของผู้
อายุที่เรียกว่าผู้ใหญ่ แต่เราเห็นว่า เอาแต่ผู้ใหญ่เท่านั้นไม่พอ พวกเราได้อบรมเด็กซึ่ง
จะมาแทนในข้างหน้าใหม่นี้เสียจิตใจแล้ว เมื่อเขาเติบโตขึ้นการปฏิบัติจะดีกว่านี้
เพราะฉะนั้นเห็นว่าความจำเป็นในข้อนี้อยู่ และเป็นการจำเป็นที่จะคงให้ทางโรงเรียน
มีมีส่วนเกี่ยวข้องในเรื่องนี้ด้วย

นายจำลอง ดาวเรือง (มหาสารคาม) : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีชื่อว่าร่าง
พระราชบัญญัติบำรุงวัฒนธรรมแห่งชาติ และมีการแก้ไขเพิ่มเติมกันมาหลายครั้งหลาย
คราวแล้ว การแก้ไขคราวนี้หลักการมีว่า เพื่อให้กระทรวงศึกษาธิการได้มีส่วนรักษา
การตามพระราชบัญญัติบำรุงวัฒนธรรมแห่งชาติ ถ้าเราจะอ่านแต่เพียงหลักการเท่านั้น ก็
ไม่ว่าจะสงสัยอะไรเป็นการเพิ่มอำนาจเข้าไปเท่านั้น ฉันอยากจะทราบนอกจากหลัก
การนี้ แต่มีส่วนเกี่ยวข้องกันหนอยว่าการบำรุงวัฒนธรรมนั้น เราคำนึงถึงอย่างไรบ้าง
คำว่า วัฒนธรรมแห่งชาตินั้นทุกอย่างที่เราได้มานี้แล้ว อะไรเป็นวัฒนธรรมแห่งชาติ
คำว่า ชาติ นี้ ขาพเจ้านายถึงชาติไทย ในความมุ่งหมายของพระราชบัญญัตินี้ น่าจะ
หมายถึงชาติไทยมากกว่าชาติอื่น แต่ความมุ่งหมายที่รัฐมนตรีได้ออกกฎกระทรวงไปแล้ว
ปรากฏว่าบางสิ่งบางอย่างไม่ใช่วัฒนธรรมของไทยเราก็ดำเนินออกไป เช่น การนุ่ง
กระโปรง เมื่อเราอ่านประวัติศาสตร์ชาติไทยแล้ว จะไม่มีการนุ่งกระโปรงเลย แต่
ก็ได้ออกกฎไป เมื่อเราอ่านพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว ประวัติศาสตร์ในทางวัฒนธรรมจะมี
ผลเพียงใด ฉันอยากจะเรียนถามว่าเมื่อกระทรวงศึกษาธิการได้มีส่วนรักษาการแห่งพระ
ราชบัญญัตินี้แล้ว กระทรวงศึกษาธิการจะออกกฎเกี่ยวกับการบำรุงวัฒนธรรมนี้ อย่างไร
บ้าง ฉันขอเรียนถามเพียงเท่านี้

หลักวัฒนธรรมที่มีอยู่ หลักวัฒนธรรมที่มีอยู่จะต้องอาศัยบัญญัติขึ้นเป็นตอน ๆ หรือเป็นหลัก ๆ เช่นคนไทยที่เป็นสครีจะตองนุงตุงส่วมหมวก เพราะเหตุว่าการนุงตุงส่วมหมวกมีประโยชน์ คือรักษาประวัติศาสตร์ของชาติ เมื่อเราปฏิบัติตามไปแล้วก็เป็นเครื่องให้เกิดความเจริญนั่นเอง ขออะไรที่กระทรวงศึกษาธิการจะตองกุมอำนาจเอาไว้ นี่ฉันขงใจมาก ที่กระทรวงศึกษาธิการจะมารับมอบอำนาจไปรักษาอีกนั้น ฉันขออภิปรายว่าวัฒนธรรมจะตองเกิดขงกันหรือตักกันรบกันในอนาคตเป็นแน่ คือเดี๋ยวก้เรียกว่าวัฒนธรรมของกระทรวงศึกษาธิการ เดี๋ยวก้เรียกว่าวัฒนธรรมของกระทรวงมหาดไทย นี่เป็นความจริง เพราะฉะนั้นไม่ควรรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

นายเคื่อน บุนนาค รัฐมนตรี : ความจริงเรามีแต่รัฐบาล เราไม่มีกระทรวง ซึ่งเป็นรัฐบาลเป็นอัน ๆ ไป เพราะฉะนั้นวัฒนธรรมนั้นเป็นวัฒนธรรมซึ่งอยู่ในนโยบายของรัฐบาลและเป็นวัฒนธรรมของชาติ ความจริงที่ให้อยู่ในกระทรวงศึกษาธิการนั้น ก็อยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงนั้น ๆ กระทรวงใดเป็นผู้รักษาการ ทวนสม่าตักมีโอกาศจะตั้งกรรมการถึงความรับผิดชอบได้ ไม่ใช่เราเข้ามาขออำนาจ ตรงกันข้ามเขามาขอรับผิดชอบด้วยอีกกระทรวงหนึ่งเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นขอให้เข้าใจตามนี้ และตามที่ใครวางไว้นั้นก็ชัดเจนอยู่แล้วว่า ทั้งกระทรวงมหาดไทย และกระทรวงการสาธารณสุขและบวคศึกษาธิการ เขาไปอีก เป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

นายเชมุชาติ บุนยรัตพันธุ์ (ร้อยเอ็ด) : ข้อสงสัยของฉฉนั้นเป็นไปในปัญหาของกฎหมาย คือในมาตรา ๔ ใหรัฐมนตรีถึง ๓ กระทรวงเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎหมายฉบับใดฉบับหนึ่งนั้น ฉฉเชื่อว่าจริงอยู่เป็นนโยบายของรัฐบาล แต่เป็นนโยบายโดยเฉพาะของกระทรวงใดกระทรวงหนึ่ง ซึ่งได้รับมอบหมายของรัฐบาลไปทำงาน และกฎหมายนั้นเป็นรายละเอียคไปอีก เพราะฉะนั้นการที่จะให้รัฐมนตรีถึง ๓ กระทรวงรักษาการอันเดี๋ยวเป็นนโยบาย แต่ก้เห็นว่า เป็นการยากที่จะออกกฎกระทรวง เพราะการออกกฎกระทรวงนั้นมันนโยบายของพระราชบัญญัตินำรุงวัฒนธรรมแห่งชาติ ซึ่งเดิมเราตั้งไว้สำหรับกระทรวงมหาดไทย และกระทรวงการสาธารณสุข เป็นผู้รักษา และกฎกระทรวงนั้น แต่ละกระทรวงไปออกกฎกระทรวงใดเช่นนี้เป็นไป

อย่างไรได้ บังสงสัย หรือว่าจะให้รัฐมนตรีทั้ง ๒ กระทรวงไปนั่งประชุมกันว่าจะออกกฎกระทรวงอย่างไร นี่เป็นข้อสงสัยจะทำกันอย่างไร

นายเคื่อน บุนนาค รัฐมนตรี : ถูกตั้งที่ท่านสมาชิกกล่าว คือการรักษาพระราชบัญญัตินี้จะต้องมีรัฐมนตรีทั้ง ๒ กระทรวงรวมกัน การเซ็นกฎกระทรวงต่อไป จะต้องมีรัฐมนตรีทั้ง ๓ ท่านรวมกันด้วย การพิจารณาก็ต้องพิจารณาร่วมกัน

นายทอง กัทธาธรรม (แพร) : ฉันทขอเสนอให้ลงมติ

ประธานสภา ฯ : ฉันทขอให้ประชุมวินิจฉัย

นายศิริ บำเพ็ญอยู่ (ชัยนาท) : ขอเปิดอภิปรายต่อไป

ประธานสภา ฯ : ไม่มีใครรับรองที่ท่าน เสียใจ

นายฟอง สิทธิธรรม (อุบลราชธานี) : ฉันทไม่เคยเสนอให้ลงมติในร่างพระราชบัญญัติสักทีหนึ่ง แต่การอภิปรายในร่างพระราชบัญญัตินี้ ฉันทเห็นว่าหลักการตามที่รัฐบาลเสนอนั้น ถูกอันไม่ได้อันในหลักการ ฉันทขอพูดเช่นนี้ไม่ใช่ดูหมิ่นอย่างไร หลักการมีว่าจะให้รัฐมนตรีทั้ง ๒ กระทรวงรักษาการหรือไม่ แต่เราไปอภิปรายว่าอะไร เป็นวัฒนธรรมต่างหาก เพราะฉะนั้นฉันทเห็นว่า คำอภิปรายของรัฐบาลนั้นแจ่มแจ้งพอแล้ว ฉันทอยากอภิปรายว่าวัฒนธรรมนั้นควรจะมาจากเด็ก เพราะฉะนั้นให้กระทรวงศึกษาธิการรักษาการก็แล้ว ฉันทขอลงมติ

ประธานสภา ฯ : ก็ถูกแล้ว ที่จริงวัฒนธรรมนั้นอยู่ในอกคนมาก เพราะฉะนั้นให้เขาระบายเสียสักหน่อย และประเด็นนี้ไม่เหมือนประเด็นศาลนี้ท่าน เพราะฉะนั้นขอให้เขาปล่อยเสียหน่อย ฉันทขอให้ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นควรรับหลักการ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภา ฯ : เป็นอันว่ารับหลักการนี้ไว้พิจารณาต่อไป ส่งกรรมการสามัญหรือวิสามัญ

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : ขอเสนอกรรมการสามัญ

นายผล แสนสระคี (ขอนแก่น) : ฉันทคิดว่ารัฐบาลควรจะเสนอให้พิจารณา
 รวคเค็ยวเพราะเรื่องนึ้ก็ไม่มีอะไร เ้เพิ่มรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้
 รักษาการขึ้นอีกท่าน ๑ ท่านนึ้ ที่ฉันทเสนอนี้ก็มีเหตุผลอยู่บางคือการประชุมกรรมการ
 ในสภา ฯ นั้น ในระหว่างนี้ความจริงก็หาเห็นใจสมาชิกโดยทั่วกัน ที่ใดมีภาระในการ
 คิดคอกกับราษฎรเป็นอันมาก เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ารัฐบาลจะเสนอขอให้พิจารณารวค
 เค็ยวเสียในสภา ฯ นี้ก็จะเป็นการสะดวก

นายพัน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา) : ฉันทเห็นว่าตามที่รัฐบาลเสนอ
 มานั้น อาจจะให้เป็นไปเช่นนั้น ถ้าจะยอมรับความเห็นของสมาชิกผู้มีเกียรติเมื่อกัน
 แล้ว ก็ดูเหมือนว่าคณะกรรมการไม่คอยมาทำงานกัน ทำได้

ประธานสภา ฯ : ไม่เลวละ เรื่องเล็กน้อย รัฐบาลท่านก็ไม่พูดแล้ว ส่ง
 กรรมการสามัญ ชุดที่ ๒ แปรญัติติภายในก็วัน

พต ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : ๓ วัน

ประธานสภา ฯ : ท่านรัฐมนตรีขอให้แปรญัติติภายใน ๓ วัน เมื่อไม่มีผู้ใด
 มีความเห็นเป็นอย่างอื่นถือว่าที่ประชุมอนุมัติ

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๕๐ นาฬิกา

คณะกรรมการข้าราชการตรวจรายงานการประชุม

มด แสนสระคี
พันธุ มูลศาสตร์
พ.ศ. ชม จันทราภย์
อนุสรกรณ์
เจาวรทัศน์ ณ ลำพูน
เสกส เจตสมมา
ชอย ราษฎร์วิรุฬหกิจ
เจียน หงส์ประภาส

ผู้ตรวจรายงาน

ประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์
ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ
ทิน จุฑะรพ
สุภร ศรีสุชาติ
สุรินทร์ สีพลากร
สุชนันท์ ขวลักษณะลิขิต
เล็ก จารุณี

ตรวจแล้ว ๔ ส.ค. ๘๖

ทองเปลว อดุลย์
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ป. วิเชียร ณ สงขลา
ประธานสภาผู้แทนราษฎร